

Raz-Dva-Tři-El

Úvahy | 16.4.2010 @ 15.00

Jedna z mých nejranějších vzpomínek sahá do chvíle, kdy mne můj otec učil hrát šachy. Nejzřetelněji se mi vybavuje moment, ve kterém mi ukazoval pravidla pohybu figury koně. Vysvětlil mi tenkrát, že kůň se může pohybovat pouze „do elka“: Tři kroky přímo, jeden stranou. Při tom se však nemusí ohlížet na nic, co mu stojí v cestě. Všechno to zkrátka přeskochí.

„Raz-dva-tři-el...“, předváděl mi trpělivě. Raz-dva-tři-el. **RAZ-DVA-TŘI-EL**. Dodnes mi to zní v uších.

Tenkrát samozřejmě zůstalo jen u samotné hry. Nedávno jsem si však uvědomil, jak moc pravidla pohybu koně připomínají pravidla života křesťana. I ten se pohybuje ve znamení písmene L.

Raz-dva-tři-el. **RAZ-DVA-TŘI-EL. RAZ-DVA-TŘI-LÁSKA.**

Láska je jediný možný pohyb pravého křesťana. Je nám totiž uloženo chovat se dle největšího přikázání Pána Ježíše a zachovávat tak Jeho charakter.

Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali; jako já miluji vás, abyste se i vy navzájem milovali. [Jan 13,34; KMS]

Pravidla pohybu koně nemají mezi šachovými figurami obdoby. Pouze kůň je schopen v rámci svého „elkového“ pohybu přeskakovat cokoli, co stojí mezi ním a cílovým polem jeho tahu. Takové je to i s Láskou.

Lucie Bílá v jedné písni zpívá:

Ptáci letí po večerním nebi,
lásko, lásko, s tebou bývá kříž,
když tě máme nejvíc zapotřebí,
ty si v dálce hory přenášíš.

Pocity autora této písně byly možná opravdové, nicméně mám za to, že ta Láska, kterou nám Pán Ježíš Kristus klade na srdce, hory nepřenáší – to činí víra. Láska, ta přenáší lidi. V jedné starší křesťanské písni proto famózní zpěvačce Lucii Bílé neuměle, leč úderně odpovídáme:

Boží láska je jako slunce, ta je vždycky všude přítomná!

Kristova Láska nepřenáší hory někde v dálce, ale přenáší člověka do Boží přítomnosti. Láska člověka dává milujícímu sílu překonávat překážky, Láska nezná bariér. Tah „do L“ přenáší koně přes linie nepřátelských figur. Stejně i krok Lásky přenáší člověka nade vším zlým.

Hospodin se rozhodl zasadit nepříteli mat. Z nás učinil figury koňů, jejichž jediným pravidlem je Láska, a jako s takovými má s námi svůj plán. My křesťané jsme součástí Boží strategie!

Nejsme ovšem mrtvé figury a naše vůle žel nezřídka není totožná s vůlí vrchního стратега. Nejsme bohové povznesení nad veškerenstvem jako Kasparov nad svou partií. Vše vidíme očima figur, pročez platí dva důsledky:

1. Nevidíme za. Husté řady nepřátel nahánějí hrůzu a my nevíme, zda je za nimi bezpečné, kryté pole. Krok lásky je krokem do tmy, chaosu a zmatku. Je to krok důvěry v milost Boží, že nás v partii nezanechá napospas. Proto věříme Božím výroku...

Nezanechám tě, ani tě neopustím; [Žd 13,5b; KMS]

Pokud však přece jen důvěru v Boží dobrotu ztrácíme, dochází ke druhému důsledku:

2. Rušíme pravidlo L a zapomínáme na něj. Rádi tu či tam volíme jiná pravidla pro svůj život, abychom si v té které situaci pomohli. Svévolně se chováme jako jiná figura: Pasujeme se do role střelce, věže, či téměř všehoschopné dámy. Do určité chvíle jsou naše výkony působivé a naše osobní image i sebedůvěra snad stoupá, ovšem se změnou charakteru z toho nového Kristova zpět na starý lidský přicházíme o klíčovou schopnost: povznášející pohyb L. Ani s dámou totiž nelze útočit přes překážku.

Tímto hrozným aktem pýchy ohrozíme nejen sebe, ale i celou Boží strategii. Dostaneme se na nekrytá pole a sami přitom přestaneme být krytím pro jiné koně z kolegia figur. Už nejsme oporou, nýbrž pouze hloupou přítěží.

Mějme proto důvěru v Boží dobrotu a věrně odrážejme Kristův charakter i v čase chaosu a tmy. Čiňme kroky Lásky, které neznají překážek a dovedou nás do správných pozic. Pamatujme na Boží zaslíbení a nikdy nepodléhejme touze být čímkoli jiným, než koněm v královských službách.

Slova třinácté kapitoly listu Korintským mají neobyčejnou moc. Jsou nejen vzletná i mrazivě konkrétní zároveň. Jsou nám **bez výjimky závazná**.

Láska je trpělivá, dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se, nepočítá zlo. Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. **Láska nikdy nezanikne.**

[1 Korintským 13,4–8a; KMS]

<https://selah.cz/uvahy/raz-dva-tri-el/>